

పల్లెసిటీ గోగినేని మళ్ళి

షేర్ కాలింగ్ బెల్ పై చేయి వేయబోయేంతలోనే తలుపులు తెరుచు కున్నాయే న్యాయగతం చెబుతోన్నట్టుగా చిరునవ్వుతో గుమ్మంలో నిలబడి వుంది కవిత

ఏమిటి, నేను వస్తున్నట్టు ముందే తెలిసిందా. ఏలవకుండానే తలుపులు తీశావ్? అడిగాడు శేఖర్ కవిత పెదవులపై చిలిపి చిరునవ్వుకలి చిందులు వేసింది!

ఆ అడుగుల సది నా కెరుకే, ఆ అడుగుల పది నా కొరకే అంది కళ్ళతో అభినయిస్తూ!

అబ్బ! అదర గొట్టిశావ్ లే! నవ్వుతూ లోపలికి వచ్చి సోపాలో కూర్చున్నాడు అతని కెదురుగా కవిత కూర్చుంది

నీకో శుభవార్త చెప్పాలని వచ్చాను చెబితే ఏమిస్తావ్ చెప్పుముందు అన్నాడు శేఖర్

నీది కాని దేముంది నాలో నిజానికి నే నున్నది నీలో ముస ముసి నవ్వుతో మెల్లగా చెప్పింది కవిత

భలే తప్పించుకున్నావ్ గానీ, ఏమిటివ్యాళ్ళి చాలా

హుషారుగా వున్నట్టున్నావ్ అవునూ నిన్నటితో నీ ఎగ్జామ్స్ పూర్తయ్యాయి. ఈవేళ నీ బర్ డే! ప్రైండ్స్ తో ఏ మార్టింగ్ షాకో చెల్లెస్ ని వుంటావను కున్నావే. ఇంట్లోనే వున్నావ్, ఏం చేస్తున్నావ్? నీ రూపమె భావనం నీ కోసమె కీవనం ఏమైంది నీ కివ్వాలి మాటలు మానేసే పాటలు పట్టుకున్నావ్ పైత్యంగానీ చేసిందా? అల్లరిగా

నవ్వారు శేఖర్.

కవిత ఒక్క పుడుతున లేదవచ్చి శేఖర్ ఎదురుగా రెండు చేతులూ నడుంమీద పెట్టుకుని నిలబడి పోట్లాడుతున్నట్లుగా అడిగింది-

"ఏమిటి.... నీకు పైత్యంలా అనిపిస్తోందా? కృష్ణశాస్త్రి లాంటి మహాకవుల కవితలకి గుండె గుబాళించి పోవాలి గానీ!"

"ఏం గుబాళించా.... నీకేమైనా అయిందేమోనని గుండెల్లో గుబులు మాత్రం మొదలైంది" నిట్టూరుస్తూ, భయాన్ని అభినయిస్తూ అన్నాడు "చారల్లే" మూతి బిగించుకుని వెళ్ళి సోఫాలో కూర్చుంది కవిత

"ఇంతకీ శుభవార్త అన్నావు, చెప్పనే లేదు. ?" "మనం సినిమాని డైర్యం చేసి స్వంతంగా రిలీజ్ చేసినందుకు బాగానే నడుస్తోంది అదీ శుభవార్త! అన్ని సెంటర్లకీ తిరిగి వ్యాగ. మామయ్య క్లబ్బు దగ్గర కనుపిస్తే చెప్పి యిటు వచ్చాను" శేఖర్ మాటల్లో ఆనందం, గర్వం పోటి పడ్డాడు!

"ఓన్ ఇంటేనా! శుభవార్త అంటూ పూరిస్తే, ఇంకేదో అనుకున్నా ఇది నాన్నకీ, నీకూ శుభవార్త కావచ్చునేమీ కానీ నాకు మాత్రం మామూలు వార్తే! నిర్దిష్టంగా అంది కవిత.

"శుభవార్త అంటే ఏమనుకున్నా వేమిటి? పెళ్ళికి ముహూర్తాలు పెట్టారన్న సంగతేమోనని ఎదురు చూశావా?" శేఖర్ కొందిగా నవ్వుతూ కళ్ళల్లోకి గ్రుచ్చి చూస్తుంటే, కవిత కళ్ళు అప్రయత్నంగా క్రిందికి వారిపోయాయి

"ఏం కాదులే!" అంది కొంచెం సిగ్గుపడి

"నాయంకాలం నీ ఫ్రెండ్లుని ఎంత మందిని తీసుకుని వస్తావో చెబితే, నేను మీకు టిక్కెట్లు రిజర్వ్ చేసి వుంచుతాను పోలు దగ్గరికి ట్రిముకి మీరు వచ్చేయండి "

కవిత ఒక క్షణం మనసులో లెక్కచేసి "అరుగురుం వస్తాం" అంది శేఖర్ వెళ్ళడానికి లేచాడు శేఖర్ స్కూటరు కనుమరుగయ్యేంత వరకూ గుమ్మంలోనే నిలబడి తర్వాత లోపలికి నడిచింది

పబ్లిసిటీ

నాయంకాలం ఫ్రెండ్స్ తో కలిసి కవిత సినిమా పోలు దగ్గరికి వచ్చేసరికి మేనేజరుతో మాట్లాడుతూ నిలబడివున్న శేఖర్ ఎదురొచ్చి కవిత చేతికి టిక్కెట్లు యిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

వెళ్ళిపోతూన్న శేఖర్ని పరీక్షగా చూస్తూ, ఎవరే ఈ ఆరడుగుల అందగాడు? ఒకమ్మాయి అడిగింది "పేరు కూడా రాజశేఖరమే. తెలుసా!" పకపక నవ్వుతూ అంది కవిత

"నిజంగా ?"

"నిజంగా"

"ఏమిటో! నవలల్లోని హీరోలు అకాశమార్గం పదిలి యిలా నేల మీదకి కూడా వచ్చేస్తున్నారు ఏమిటో " ముక్కు మీదకి జారుతోన్న కళ్ళజోడు పైకి తోసుకుంటూ, భుజా లెగుర వేస్తూ, ఆ అమ్మాయి అన్న తీరుకి అంతా ఫుక్కున నవ్వారు.

"ఇంతకీ అతనికీ, నీకూ ఏమిటి బంధుత్వం?"

ఇంకొక అమ్మాయి అలా తీసింది

"ఇప్పటి వరకూ లేదు ఏ బంధుత్వం త్వరలో ఏర్పడనున్నది ఓ మధురమైన బంధం తన సహజ ధోరణులో గేయంలా కవిత చెప్పింది

అమ్మ దొంగా . మా కిన్నాళూ చెప్పలేదేం? ఇద్దరు ముగ్గురు ఒక్కసారిగా అడిగారు

ఈ మధ్యనే అనుకున్నారలే నాన్నగారికి వాళ్ళ ఫాదర్ తో ఎప్పటి నుండో ప్రేమం వుంది. శేఖర్ ఎమ్ ఏ పూర్తిచేసి ఈ మధ్య వాళ్ళ బిజినెస్సులన్నీ చూసుకుంటున్నాడు. ఈ సినిమా నిర్మాతల్లో ఒకడు మా నాన్నగారితో కూడా కొంచెం పెట్టుబడి పెట్టించాడు, ఈ సినిమాకి. ఈ వ్యవహారంలో నాన్నగారికి అతనితో పరిచయం పెరిగి ఈ పెళ్ళి సజ్జెస్ట్ చేస్తూ, అతనూ, వాళ్ళ పెద్దవాళ్ళు అంతా ఒప్పుకున్నారు నాకూ ఏం అభ్యంతరం కనుపించ లేదు ఒకే అన్నాను పరీక్షలయ్యాయిగా, ఈ నెలాఖరికి నిశ్చితార్థం, ఆ పై నెలలో డింగ్ డింగ్ డింగ్" నవ్వుతూ ఆపేసింది

కం(గ్రాబ్బు) అంటూ అంతా ఒక్కసారిగా కవిత చేతులు పట్టుకున్నారు

"ఏయ్... హేయ్... ఎందుకే కం(గ్రాబ్బు)... ? చేతులు విడిచించుకుంటూ అంది కవిత 'ఎందుకేమిటి, పెళ్ళి కుదిరినందుకు.' అంతా కోరసే పాదారు

"ఓహ్ పెళ్ళి కుదిరితేనే సంబరపడి పోకూడదే ఏచ్చి తల్చులూ .. ఓ సారీ.... ఏచ్చిపెట్టాలూ ఆరిందాలా హాజా పెట్టి అభినయిస్తూ చెప్పింది.

"పుత్రోత్సాహము తండ్రికి పుత్రుడు జన్మించినపుడు కాదు, ఆ పుత్రుడు ప్రయోజకుడైనపుడు గానీ అన్నారు. అలాగే పెళ్ళి కుదరగానే సంబరపడి పోకూడదు ఆ నైవాహిక చీవితం ముచ్చటగా మూడు సినిమాలు , ఆరు పికార్లుగా సాగుతోంటే .. నేను ఆనందపడవచ్చు మీరు అభినందించవచ్చు తెలిసిందా?"

"అబ్బ! నువ్వంత విపులంగా చెప్పాక కూడా తెలియకుండా వుంటుందా? అలాగే ఆనక మీ కాపురం దివ్యంగా సాగుతున్నప్పుడు చెబుతాంలే తల్లీ!" సాగదీసిందోక అమ్మాయి

"పేరేమిటే యిలా పెట్టారు' 'రోడీలో చ్చారు' ఏం పేరు బాబూ యిది!"

అదే నేనూ అంటే, మిగతా పార్ట్ నర్స్ ఈ మధ్య దొంగలతో, రోడీలతో వచ్చేపేళ్ల క్లిక్ అవుతున్నాయని పట్టుబట్టారట ఈ మధ్య ఎక్కువగా సినిమాల్లో దొంగలు, రోడీలేకదా హీరోలు మరి! అంది కవిత

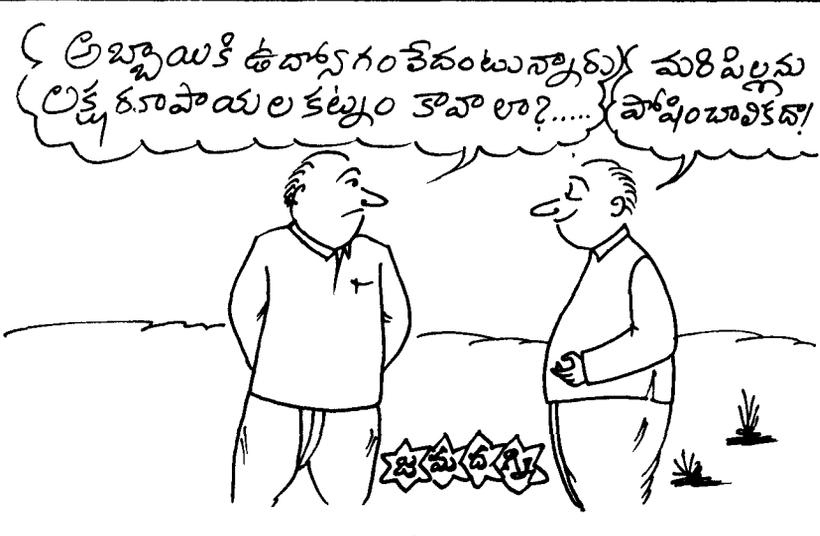
ఇదిగో మన నవ్వులూ, కబుర్లూ చూసినిమాపేరు మీద 'రోడీలో చ్చారు' అంటూ ఎదురుగా నిలబడ్డ వాళ్ళు జోకీ చేస్తున్నారు ఇలా పలికి పడంది మరి" అంటూ దారి తీసిందో అమ్మాయి

సినిమా పూర్తయ్యేసరికి కవిత మొహంలోని హుషారంతా 'టప్' అని పూదేసినట్లుగా ఎగిరిపోయింది! సినిమా ఏవరేకగా వున్నా సంభాషణలు చాలాచోట్ల ఆక్శీలంగా వున్నాయి ఫ్రెండ్స్ ఏదో మాట్లాడబోయినా ఏం మాట్లాడకుండా సీరియస్ అయిపోయి ఇంటికొచ్చే సింది

రాత్రి భోజనానికి శేఖర్ ని రమ్మంది కవిత కవిత వచ్చేసరికి కవిత తండ్రి రామారావుగారు, శేఖర్ కూర్చున్న మాట్లాడుకుంటున్నారు 'ఎలావుంది సినిమా' అని ఇద్దరూ అడిగేసరికి కవిత ఒక్కసారిగా ఏరుచుకు పడింది

'ఫా' ఫా' హీరో, హీరోయిన్లు క్రొత్తవాళ్ళు కూడా కాదు ఒక స్థాయికి ఎదిగిన వాళ్ళు అంత అసహ్యంగా వున్న డైలాగ్ కి ఎలా ఒప్పుకున్నారో నాకర్థం కావటం లేదు ఆ రచయిత మాత్రం ఎలా వ్రాశారు? మీరెలా ఒప్పుకున్నారు?"

రామారావుగారికి సినిమా వ్యవహారంలో ఏం సంబంధం లేదు. శేఖర్ మాట మీద కొంచెం పెట్టుబడి పెట్టారంటే, ఇక మిగతా వ్యవహారమంతా కాబోయే అల్పాడీకే వదిలిపెట్టి పూరుకున్నారు.

అయినసలు సినిమా కూడా చూడలేదు. అందుకే కవిత అలా మాట్లాడుతోంటే ఏమిటన్నట్టు ప్రశ్నార్థకంగా శేఖర్ వైపు చూశారు

శేఖర్ కొంచెం ఇబ్బందిగా కదులూ... ఆ పార్కనర్స్ ఇద్దరూ ఇప్పుడు ఇలాంటి ద్వంద్వాలన్న డైలాగ్స్ వుంటేనే సినిమా బాగా నడుస్తుందని పట్టుబట్టారు మరి వ్యాపారం కదా, ప్రజలకేది ఇష్టమైతే అదే తీయాలి మరి" అన్నాడు

"ద్వంద్వాలలా?" అశ్రుర్యంగా చూస్తూ ఎత్తిపొడుపుగా అంది కవిత "ఈ సినిమాలో మాత్రం ద్వంద్వాల ప్రసక్తే లేదు ఒకటి అర్థంతో డైలాగ్లుగా బూతులే! ఇంత డైర్యం ఇంతకు ముందెవ్వరూ చేయలేదు ఈ క్రెడిట్ మాత్రం మీదే!"

"వ్యాపారం అన్నాకే లాభం చూసుకోవాలిగా! ప్రజలంతా అవే ఆదరిస్తాంటే, ఏం చేస్తాం!"

"హావం! ప్రజలంతా వచ్చి మీతో ఎప్పుడు విన్నవించుకున్నారటా యిలాంటి డైలాగులే కావాలని? హీరోయిన్ పాత్ర ఒకే వేళ్ళ స్వాయి కంటి ఏమాత్రం ఎక్కువగా లేదు! అసహ్యంగా మాట్లాడటం వీధరించుకుంటూన్నా హీరో మీద పడటం! ఛా! ఛా! ఫ్రెండ్లందరినీ మా సినిమా అంటూ గొప్పగా తీసుకెళ్ళి సిగ్గుతో తలించుకుని వచ్చాను ఆవేశం, ఆవేదన అమాటల్లో సుళ్ళు తిరిగారు!"

పార్కనర్స్ నలుగురున్నప్పుడు అందరి అభిప్రాయాల ప్రకారం హావాలిగదా! అదే జరిగింది గానీ ఇందులో నాబాధ్యత చాలా తక్కువ. నచ్చ చెబుతున్నట్టుగా అన్నాడు శేఖర్

అంతా కలిసి భోంచేశాక శేఖర్ వెళ్ళిపోయాడు కవిత రాత్రి చాలాసేపటి వరకూ నిద్రపోలేదు ఆ సినిమా గురించి ఆలోచిస్తూనే వుంది ఆలోచించే కొద్దీ కోపం, ఆవేశం పెరిగిపోసాగాయ్ ఏదో చేయాలన్న తపన మొదలైంది! ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి అర్ధరాత్రి దాటాక నిద్రపోయింది

ఆ మరునాడు కవిత మహిళామండలి ప్రెసిడెంటు సరోజినీదేవి ఇంటికి వెళ్ళింది కాలేజీ ఫంక్షన్ కి

పబ్లిసిటీ

ఒకసారి అమెను అహ్వనించడానికి కవిత కూడా వెళ్ళింది వాళ్ళింటికి. ఆ పరిచయంతోనే ఇప్పుడు మళ్ళా వచ్చింది చాలాసేపు ఇద్దరూ మాట్లాడుకున్నారు ఆమరునాడు నగరంలోని కొంతమంది ప్రముఖులైన స్త్రీలను కలిసి మాట్లాడారు మహిళా మండలిలో చర్చించారు కవిత చేయాలనుకున్న పనిని చాలా మంది సమర్థించారు సహకరిస్తామన్నారు

కవిత ఎంతో ఉత్సాహంతో ఇంట్లో ఈ వార్త చెప్పింది ఎనగానే కవిత తల్లి కమలమ్మ గయ్యమంటూ ఏరుచుకు పడింది

"అడవిల్లవి, నీకిదేం బుద్ధి! ఊళ్ళో వాళ్ళందరికీ లేని ఆరాటం నీకెందుకు? ఊరేగింపులూ, సభలూ అంటూ రోడ్లమట్ట తిరిగితే నేనప్పుకోను సైగా సైనెలలో పెళ్ళి అనుకుంటున్నాం! శేఖర్ వాళ్ళు అంతా ఏమనుకుంటారు?"

అదేమిటమ్మా! మన వేలితో మనకన్నే పొడుచుకున్నట్టు మన సినిమాని ఏమర్చిస్తూ నువ్వు సభలు జరపటం ఏమిటి? శేఖర్ ఏమనుకుంటాడో ఆలోచించావా?" రామారావుగారు కవితకి అనునయంగా నచ్చచెప్పబోయారు

కవిత మాత్రం స్థిర నిర్ణయానికి వచ్చిన దానిలా ఏం మాట్లాడ గుండా వుండిపోయింది రామారావు గారు ఫోన్ చేస్తే కాస్సేపటిలోనే శేఖర్ వచ్చాడు రామారావుగారు, కమలమ్మ ఇద్దరూ వెప్పిన దాన్ని విని ఒకక్షణం నిర్ణాంత హోయాడు! ఆ తర్వాత రెండు నిమిషాలు ఆలోచించాడు అక్కడే కారున్న కవిత వైపు చిరునవ్వుతో చూసాడు

"మామయ్యా, కవిత చేయాలనుకున్నది చెయ్యనివ్వండి. నాకేం అభ్యంతరం లేదు మీరేం వర్రీ కాకండి ఎవరికైనా ఏదైనా అన్యాయమని అనిపించినపుడు ప్రతిఘటించే హక్కు వుండాలి" నిదానంగా అన్నాడు శేఖర్

"ఏమిటి శేఖర్ నువ్వనేది! లక్షలు పోసి తీశావ

ఇలాంటి ప్రచారం జరిగితే సినిమాకి ఎలాంటి చెడ్డేమీ వస్తుందో ఆలోచించావా? రామారావు గారు అందోళనగా అన్నారు

శేఖర్ పెదవులపై చిరునవ్వు అలాగే వుంది "అయినాసరే మామయ్యా, కవిత వాదనని నేనూ సమర్థిస్తున్నాను ఈ సినిమా నిర్మాణంలో పూర్తి బాధ్యత నాదే కాదుకదా! నిర్మాత లండరికి కనువిప్పు కలిగించాలని కవిత కోరుకుంటోంది. కానివ్వండి అన్యాయాన్ని చూస్తూ ఎదిరించలేక సహించటం కూడా చాలా క్షోభకలిగిస్తుంది కొంతమందికి కవిత కూడా అలాంటిదే అందుకే నేనూ తనని సమర్థిస్తున్నాను చేయాలను కున్నది చేయనివ్వండి "

శేఖర్ మాటలు విని రామారావుగారు, కమలమ్మ అశ్రుర్యంతో బిగుసుకు పోయారు. కవిత ఆనందో ద్రేకతో ఒక్క వుడుటన లేచి శేఖర్ దగ్గరికి వచ్చి అతని చేతులను పట్టుకుని పూపేస్తూ అంది-

"శేఖర్, రియల్టీ యు ఆర్ వెరీ గ్రేట్! నవ్వొనికి చూసుకోకుండా న్యాయానికి సహాయం ఇచ్చినందుకు నా కెంత సంతోషంగా వుందో తెలుసా! ఐయామ్ ప్రౌడ్ ఆఫ్ యూ "

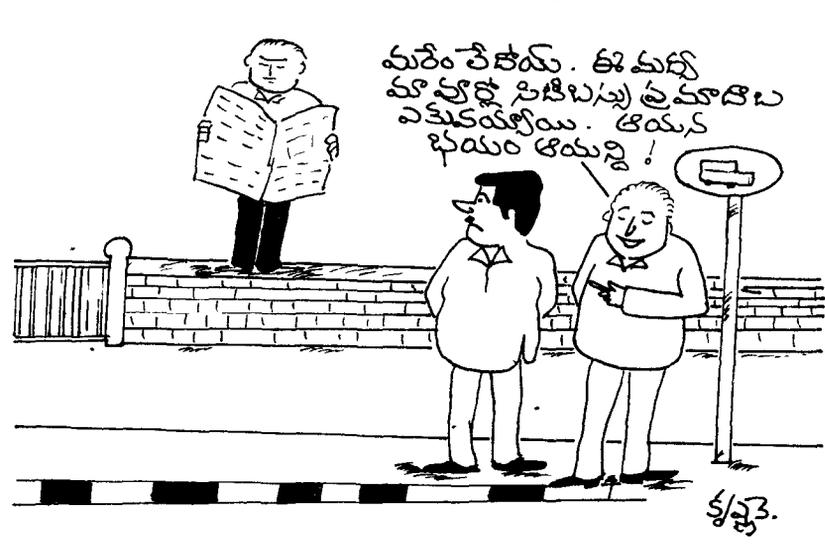
కవిత కళ్ళల్లో ఆనందం, గర్వం తొంగి చూసాడు! ఆ క్షణంలో కవితకి శేఖర్ మహాస్పృహతంగా కనుపించాడు కవితకి ఎంత ఆనందం కలిగిందంటే, తన కృతజ్ఞతని తెలియజేయ దానికి అతని చేతులను గాఢంగా చుంబించాలనేంత ఉద్దేశం వచ్చేసింది. కానీ తమాయించుకుని తన కృతజ్ఞతనీ, ఆరాధననీ కళ్ళతోనే తెలియ చేసింది!

నిర్ణయించుకున్న ప్రణాళిక ప్రకారం ఆ రోజు నగరం నడిబొడ్డు నుండి ఊరేగింపు బయలుదేరింది. ఎంతోమంది గృహిణులు, ఉద్యోగినులు, విద్యార్థినులు ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు నగరంలో అడుతోన్న 'రోడీలో చ్చారు' సినిమాలోని అసభ్యకరమైన సన్నివేశాలకి, సంభాషణలకి తమ తీవ్ర అభ్యంతరం తెలుపుతూ, అలాంటి సినిమాలను త్రిప్పి కొట్టాల్సిన బాధ్యత మహిళల మీదే వుందని ప్రబోధించే రకరకాల స్టాగ్స్ వ్రాయబడిన అట్టముక్కలను పట్టుకుని, నినాదాలిస్తూ ఊరేగింపు సాగింది!

సభ జరిగే మైదానం వరకూ వచ్చారు నాయంకాలం బ్రహ్మాండమైన సభజరిగింది నేటి సినిమాల తీరు తెన్నులు గురించి విమర్శిస్తూ కొందరు స్త్రీలు ప్రసంగించారు కవిత ఉపన్యాసం చాలామందిని ఆకర్షించింది

కవితకి సినిమాలు, పాటలు చాలా ఇష్టం. శిలవుల్లో ఎక్కువగా పాత, క్రొత్త సినిమాలు చూస్తూ, టెలివికార్డర్లో పాటలు ఎంటూ, వాటి గురించి ఫ్రెండ్లతో చర్చిస్తూ కాలం గడుపు తూంటుంది ఆ పరిష్కాసం కవిత ప్రసంగానికి బాగా ఉపయోగించింది!

దోమలు, తోగలు చేరకుండా వుండేందుకు ఆరోగ్యం కోసం మన పరిసరాలను శుభ్రంగా వుంచుకోవాలని ఎలా అనుకుంటామో, అలాగే మన పిల్లల, మన మానసిక ఆరోగ్యం కోసం చెత్త

సనిమాలను పూళ్ళ ప్రదర్శించ బడకుండా మనం త్రిప్పి కొట్టాలి! నకీలీ మందులు అమ్మే వాళ్ళు ఎంత నేరస్థులే .. అసభ్య కరమైన సనిమాలు నిర్మించే నిర్మాతా అంతే నేరస్థుడు! అవునంటారా? కవిత అవేళో అనగానే సభలో "అవును అవును" అనే ఆరుపులు ప్రతిధ్వనించారు!

"మునుపు సనిమాలో హీరో హీరోయిన్లు నీతులు చెప్పేవాళ్ళు. ఇప్పుడు ప్రేక్షకులికి బూతులు నేర్పిస్తున్నారు ఉదాహరణకి 'రోడీలోచ్చారు' సనిమా చూస్తే, సెన్సార్లు వాళ్ళు చెప్పేలు మూసుకుని సర్టిఫికేటు ఇచ్చారని ఎవరికైనా అర్థమవుతుంది.

ఈ ధోరణి అమధ్య విజయవంతమైన ఒక సనిమాతో మొదలైంది అందులో కొంత వేకబాబు హాస్యం వున్నా, కథ, కథనం, పాటల బాణీలు బాగుండటంతో అసనిమా సక్సెస్ అయింది అయితే నిర్మాతలు మాత్రం ద్వందారాల డైలాగ్స్ తోనే సక్సెస్ అయిందని భ్రమపడి ఈ ధోరణిని సనిమా సనిమాకి పెంచటం మొదలు పెట్టారు నిర్మాతలంతా కూడా పోటీకి దీగుతున్నారు 'రోడీలోచ్చారు' సనిమాలో ఈ ధోరణి పరాకాష్ఠకు చేరుకుంది.

సనిమాలు తీసి ప్రజలను బాగు చెయ్యక పోయినా ఫర్వాలేదు కానీ చెడగొట్టుకుండా వుంటే చాలు మహానటుడు అక్కినేని అన్న మాటలు ఈ సందర్భంలో గుర్తు చేసుకోవటం సమంజసంగానే వుంటుందనుకుంటాను

'కళాఖండాలే తెయ్యాలని మేం కోరటం లేదు నిర్మాతలను రాజాలను రృషిలో పెట్టుకుని వ్యాపారాత్మక చిత్రాలే తీసుకోమనండి కానీ అసభ్య సన్నివేశాలను, అక్షీల సంభాషణలను మాత్రం మేం అనుమతించం' అని మనం నిర్మాతలను హెచ్చరించాలి! పైగా ఇలాంటి సనిమాలకి 'మహిళలు ఆదరిస్తోన్న మహాత్మర చిత్రమని' ప్రకటనలు! ఇది ఖచ్చితంగా ఆదవాళ్ళని అపమానించటమే అవుతుంది!

పబ్లిసిటీ

ఏ హంగులు , అట్టహాసం లేకున్నా కథాబలం వున్న మంచి సనిమాలను ప్రేక్షకులు ఆదరిస్తారనే సత్యం ఎన్నిసార్లు ఋజువు కాలేదు? అయినా నిర్మాతలు ఈ సత్యాన్ని గ్రహించరు పైగా ప్రేక్షకుల ఆదరణని బట్టి, ఆభిరుచిని బట్టి తీస్తున్నాం అంటారు

ఈ ఆరోపణకి మహాకవి శ్రీశ్రీ జవాబిచ్చారు ఒకసారి 'వాసన నూనెతో వంట చేయించే హాటల్ డ్రాప్రయిటరు పరిశుభ్రమైన నూనెతో చేస్తే మా కష్టమర్దు తినరు అంటే ఎలా వుంటుంది?' అని అన్నారు గత్యంతరం లేక తింటోంటే, అదే వాళ్ళకి యిష్టమని అనుకోవచ్చా?

పాటల విషయానికి వస్తే మూడోతుల సనిమాలలో పాటలు ఎలా వుంటున్నాయి? పాటలంటే ఫ్లేయసీ ప్రియులు వాళ్ళ ప్రేమనీ, మనోభావాలనూ అందంగా వ్యక్త పరుచుకుంటు న్నట్లుగా అర్థంకాదా! చాలా సనిమాల్లో ద్యాయెట్టు ఎలా వుంటున్నాయంటే హీరో, హీరోయిన్లు సిగ్గు విడిచి కోరికనీ, ఉద్రేకాన్ని చాటు కుంటున్నట్లుగా వుంటున్నాయి!

అనాడు హీరో హీరోయిన్లని 'చిగురాకులలో చిలకమ్మా చిన్నమాట వినరావమ్మా' అని మధురంగా పిలిచి 'హృదయాలు కలిసి ఉయ్యాల లూగి ఆకాశమే అందుకోవాలనీ, తమ ప్రేమ బంధం 'ఎన్ని యుగాలైనా ఇగిరిపోని గంధమాసీ మనోహరంగా వెల్లడించేవారు తన బావాలను. మరి ఈ నాడు ! హీరో 'ఓలమ్మి' తిక్కేరేగిండా, వల్లంతా తిమ్మి రెక్కెండా' అని అడుగుతున్నాడు నీ యమ్మ నా అత్తే, నా యమ్మ నీ అత్తే అని వరసలడుగు తున్నాడు భాష, భావం ఎలా వున్నాయో చూడండి! సభలో నవ్వులు చెలరేగాయి!

కవితలో ఉత్సాహం యిసుమడించి పోయింది. ధారావాహికంగా ప్రసంగం సాగిపోయింది "పాటల్లో వస్త్రధారణ సంగతి చూడండి

హీరోయిన్ లాయరైనా, డాక్టరైనా, సాంప్రదాయక కుటుంబంలోని స్టూడెంట్ అయినా ఎవరైనా సరే క్లబ్ డాన్సర్లా డ్రెస్ చేసుకోవటమే! తెలుగు సనిమా ఉన్నత శిఖరాలు ఇలా పాతాళానికి పతనమై జారిపోతుంటే మనం చూస్తూ వూరుకోవాలిం దేనా? మనకోమి బాధ్యత లేదా? సమాజం పట్ల గల వైతిక బాధ్యతను విస్మరిస్తోన్న నిర్మాతలకు మనం బుద్ధి చెప్పనక్కరలేదా?

నిర్మాతలు, దర్శకులు, నటులు, రచయితలు, గాయకులు అంతా ద బ్దుకోసం చేస్తున్నాం అంటారు మనం మాత్రం దబ్బులిచ్చి ఈ అసభ్యాన్ని ఎందుకు భరించాలి?

మనం సభలు, ఊరేగింపులూ జరిపి సెన్సార్లు వాళ్ళకి, వీళ్ళకి మెమోరాండంలు పంపి వూరుకుంటే నిర్మాతలకు చురుక్కుమనం ఒకసారి మనమే బాన్ చేసి సనిమాని త్రిప్పికోడితే తప్ప నిర్మాతలకు కనువిప్పు కలుగదు

కనుక నేను మీ కందరకూ 'విజ్ఞప్తి చేసేదేమి టంటే రేపటి నుండి మహిళా లెవ్వరూ 'రోడీ లోచ్చారు' సనిమాకి వెళ్ళకూడదు మీ విల్లెట్టి, భర్త తీర్మా కూడా వెళ్ళకుండా ప్రయత్నించండి"

ఆ విజ్ఞప్తితో కవిత తన ప్రసంగాన్ని ముగించింది కవిత తర్వాత ఇంకో ఇద్దరు మహిళలు మాట్లాడాక సభ ముగిసింది

కవిత ఇంటికి బయలుదేర బోతోంటే ఒక నలభై యేళ్ళ స్త్రీ వచ్చింది తన చేతిలో వున్న జంటగులాపీ రెమ్మని కవిత కిచ్చింది

"అమ్మాయీ నీ ప్రసంగం నాకెంతో సచ్చిందమ్మా నువ్వైగానీ తెరవెనుక నుండి మాట్లాడి వుంటే, నీకు ఇరవై ఏళ్ళంటే ఎవరూ నమ్మరు నలభై ఏళ్ళనుకుంటారు అంతటి మానసిక పరిణతి నీమాటల్లో కనుపించింది. ఏ రంగంలోని అవిసేతనయినా సరే నీలాంటి యువతీ యువకులు ప్రతిఘటస్తే.. నానాటికి దిగజారి పోతున్న వైతిక పలువలు కొంతయినా మెరుగు పడి, కొన్నేళ్ళ

పరిశుభ్రముగా బాగు చేసిన ఏచారి సరుకులు

ఫ్యాన్సీ మరియు జనరల్ గూడ్లు, నీలగిరి కాఫీ పొడి, సుగంధ పరిమళ వక్రపొడి మరియు బాగుచేసిన నమ్మకమైన పాతబియ్యం హోమ్ డెలివరీ సౌకర్యము తో లభించును.

నేడే విచ్చేయండి!

విజయ దుర్గ కాఫీ జనరల్ స్టోర్లు

కాశీ నగర్ రావు రోడ్ (జీసింట్ రోడ్ క్రాస్) గవర్నరు పేట, విజయవాడ-2 ఫోన్: 13676, 65710

త్వరలో ప్రారంభం!

కొత్త శీర్షిక

ఆయుర్వేద వైద్య సలహాలు

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక పాఠకులకి ఆరోగ్య సంబంధమైన సమస్యలపై ప్రసిద్ధ ఆయుర్వేద ఔషధాల తయారీ సంస్థ చింతలూరు ఆయుర్వేద ఫార్మసీ వైద్య నిపుణులు సమాధానాలు ఇస్తారు. పాఠకులు తమ ప్రశ్నలని "ఆయుర్వేద వైద్య సలహాలు" శీర్షిక పేర సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, గాంధీనగరం, విజయవాడ-520003 అనే చిరునామాకి ఈ కింద ఇచ్చిన కూపన్ జతపరిచి పంపవచ్చును. ఒక కూపన్ తో ఒక ప్రశ్నని మాత్రమే పంపాలి.

కూపన్

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక ఆయుర్వేద వైద్య సలహాలు

ప్రశ్న

పంపినవారి పేరు

పూర్తి చిరునామా

కయినా ఈసమాజం కొంతయినా బాగుపడుతుంది నా ఆనందాన్ని తెలియజేస్తూ, నిన్ను ఆశీర్వదిస్తూ నీకు ఏమైనా యివ్వాలనిపించి నీ ఉపన్యాసం అవ్వగానే మాయింటికిళ్ళి కోసుకో చ్చాను ఈ పుష్పని. మాయిల్లు ఈ ప్రశ్ననేలే"

ప్రశంసగా చూస్తూ ఆవిడ అన్న ఆమాటలకు కవిత ఆశ్చర్యంతో, ఆనందంతో మైమరిచి పోయింది! ఒకమంచి పని చేసినపుడు కలిగే అనిర్వచనీయమైన తృప్తితో మనసంతా నిండిపోయింది! ఒక క్షణం ఆ గులాబీ వైపు అపురూపంగా చూసింది

"అంటే ఈ క్షణం నాకు కలిగిన ఆనందం, ఇన్నేళ్ళ నా జీవితంలో నాకెప్పుడూ కలుగలేదు! ఈ రోజుని నేనెప్పటికీ గుర్తు పెట్టుకుంటాను. మీలాంటి పెద్దల ఆశీర్వాదం, సహకారం వుంటే మేం ఏదైనా ఉత్సాహంగా చేయగలుగుతాం! మీ అభిమానానికి నా కృతజ్ఞతలు" అంది కవిత రెండు చేతులూ జోడించి

ఇంటికి కవిత కారులో కాదు, గాలిలో

పబ్లిసిటీ

తేలిపోతున్నట్టుగా వచ్చింది. ఇంటిముందు స్కూటరు కనుపించగానే 'ట! శేఖర్ వచ్చాడన్న మాట!' అనుకుంది ఆనందంగా

"అయ్యగారూ, శేఖరం బాబూ పైన కూర్చుని మాట్లాడుకుంటున్నారమ్మా" నోఖరు వీరయ్య చెప్పాడు

మేడ మెట్టు ఎక్కుతుంటే, కవిత మనసులో ఒక తీయని ఉపా మెదిలింది!

'అవును! ఈ గులాబీ రెమ్మని శేఖర్ కివ్వాలి' ఇస్తూ 'శేఖర్, నా ప్రయత్నాన్ని ప్రశంసించి ఒక గృహిణి ఆశీర్వదిస్తూ ఇచ్చిన పుష్ప యిది. నీ ప్రోత్సాహం యిచ్చిన ఉపరితోనే నేనీ పని చేయగలిగాను. అందుకే ఇది నీకు ఇస్తున్నాను. ఇది కేవలం గులాబీ పుష్ప మాత్రమే కాదునుమా! నా గుండెలో ఎగసి ఎగసి పడుతున్న ప్రేమభావనకి ప్రతీక కూడా!" అని చెప్పాలి అనుకుంది మనసులో

పైకి వెళ్ళి బాల్కనీలోకి వెళ్ళబోతూ తన పేరు వినించటంతో కవిత అక్కడే ఆగిపోయింది

శేఖర్ అంటున్నాడు-

"మామయ్యా, కవిత ఈ ఊరేగింపులూ, సభలూ ఇరువుతానంటే ఎందుకు ఒప్పుకున్నా ననుకున్నావా? నేనేం తెలివి తక్కువ వాడిని కాదు సై లివల్లో సినిమాని జేన్ చేయకుండా నేను మేనేజీ చేసుకోగలను అఫ్ కోర్స్ సినిమాకి చెడ్డపేరే వస్తుందనుకో, అయినా కవిత చేసిందంతా సినిమాకి బ్రహ్మాండమైన "పబ్లిసిటీ" గా పనికొస్తుంది చూడు! ఇప్పుడు కొంచెం, అటూ, యిటూగా వున్న కలికన్ను రేపటి నుండి బాగా పుంజుకుని హాస్పిటల్ గా నడుస్తుంది గ్యారంటీగా!"

అమ్మాయికి తెలివో ఫీలవుతుందేమీ అది ఆలోచించావా?" తండ్రి అంటున్నాడు

"మామయ్యా, జీవితంలో నేను ప్రాముఖ్యత నిచ్చేది మొదట 'మనీ'కి ఆ తర్వాతే మనిషి! మనీ వుంటే మనుష్యులంతా మన చుట్టూనే తిరుగుతారు

శేఖర్ మాటలు విని నిర్విణ్ణురాలై అలాగే నిలబడిపోయింది కవిత

హారు కవితా! ఏమిటీ అలా నిల్చి సుందరిలా నిలబడిపోయావ్' హుషారుగా అన్నాడు శేఖర్ దగ్గరికి వచ్చి

అప్పటికి షాక్ నుండి కొంచెం తేరుకుంది కవిత కళ్ళెత్తి శేఖర్ వైపు క్రొత్త వ్యక్తిని చూసినట్టుగా విస్మయంగా చూసింది అతని అంతరంగాన్ని తరిచి తరిచి చూస్తున్నట్టుగా నిశితంగా చూస్తూ రెండు క్షణాలు అలాగే నిలబడి పోయింది

'శేఖర్, ఈ పుష్పని ఒక గృహిణి నన్ను మెచ్చుకుంటూ ఇచ్చింది నాకు వచ్చిన వ్యక్తికి నా ఆనందానికి, ప్రేమభావనకి గుర్తుగా ఇవ్వాలని అనుకున్నాను" చేతిలోని జంటగులాబీ వైపు చూస్తూ మెల్లగా అంది

"మరింకేం! ఎదురుగానే వున్నానుగా! ఇవ్వమరీ!" సరదాగా భుజాలిగుర వేస్తూ అన్నాడు చిరునవ్వుతో

'శేఖర్ నీ మాటలు ఇప్పుడే విన్నాను ప్రేమకి నీ జీవితంలో ప్రథమ స్థానమైతే సంతోషించేదాన్ని. నీతి, నిజాయితీలకైతే. గర్వపడే దాన్ని! కానీ నీ ఆలోచనలు వేరుగా వున్నాయ్! రేపు నీ భార్య కూడా చెడ్డపేరు తెచ్చుకుని అయినా డబ్బు సంపాదించి అనందిస్తా, వనుకుంటా. కోపం ఎందుకు ..! నువ్వై చేసిన పని అంతకన్నా ఎక్కువైందేం కాదులే!"

బిగుసుకున్న కవిత పిడికిలిలో జంటగులాబీ నల్లిగి నేలరాలి పోయింది!

అక్కడ నుండి వెళ్ళబోతూ ఒక క్షణం ఆగి శేఖర్ కళ్ళల్లోకి నిశితంగా చూస్తూ, దృఢంగా చెప్పింది కవిత-

"డబ్బు కూడా ముఖ్యమైతే ఫర్వాలేదు. కానీ డబ్బే ముఖ్యమనుకునే మనిషిని నేనెప్పటికీ ప్రేమించ లేను" □